

Гарадская неафіцыйная мікратапаніміка: беларуска-рускі візуальны слоўнік неафіцыйных мікратапонімаў г. Мінска

ТАПОНІМ, МІКРАТАПОНІМ, УРБАНОНІМ, НЕАФІЦЫЙНЫ
МІКРАТАПОНІМ, БЕЛАРУСКА-РУСКІ ВІЗУАЛЬНЫ СЛОЎНІК
НЕАФІЦЫЙНЫХ МІКРАТАПОНІМАЎ Г. МІНСКА

Гарадская неафіцыйная мікратапаніміка: беларуска-рускі візуальны слоўнік неафіцыйных мікратапонімаў г. Мінска [Тэкст]: Справаздача аб НДР (заключ.): / БДПУ; кіраўн. Пяцюк Д.С.; выкан. Талочка А.А., Чаранкевіч Д.М. – Мн., 2022. – 97 с., 3 мал., 1 дад. – Бібліягр.: С. 37-39 (27 назв.). – № ДР 20220456.

Аб’ект даследавання: неафіцыйныя мікратапонімы горада Мінска.

Мэта даследавання: распрацоўка “Беларуска-рускага візуальнага слоўніка неафіцыйных мікратапонімаў г. Мінска”; тэматычны, лексіка-семантычны і словаўтваральны аналіз гарадскіх неафіцыйных мікратапонімаў.

Вынікі даследавання: 1) распрацавана метадалогія даследавання гарадскіх неафіцыйных мікратапонімаў: назваў частак тэрыторыі горада: мікрараёнаў, раёнаў, кварталаў, паркаў, сквераў і г. д. (харонімы); назваў лінейных аб’ектаў горада: вуліц, завулкаў, трактаў, праспектаў (гадонімы); назваў будынкаў: дамоў, крам, гасцініц, кафэ, устаноў і г. д. (эргонімы, ойкадамонімы); назваў плошчаў і кірмашоў (агаронімы); назваў станцый метро; назваў водных аб’ектаў (гідронімы, урбанагідронімы); назваў помнікаў, скульптур; назваў некаторых месцаў сустрэч і інш.;

2) апісаны прынцыпы неафіцыйнай намінацыі ўнутрыгарадскіх аб’ектаў, асноўныя шляхі і спосабы ўтварэння гарадскіх неафіцыйных мікратапонімаў;

3) распрацавана структура слоўнікавага артыкула і прынцыпы ўкладання “Беларуска-рускага візуальнага слоўніка неафіцыйных мікратапонімаў г. Мінска”;

4) створаны “Беларуска-рускі візуальны слоўнік неафіцыйных мікратапонімаў г. Мінска”.

Метады даследавання: у якасці асноўнага метаду даследавання абраны апісальны метады. У працы выкарыстаны элементы параўнальна-гістарычнага і статыстычнага аналізу. Пры зборы моўных фактаў былі выкарыстаны сітуацыйны метады (запісваліся неафіцыйныя мікратапонімы, пачутыя ў размовах з жыхарамі горада Мінска); анкетаванне (складзены і прапанаваны анкеты, у якіх носьбіты мовы адказалі на пытанні; метады інтраспекцыі (запісваліся неафіцыйныя мікратапонімы, якія выкарыстоўваюцца ў гаворцы самімі аўтарамі работы); метады інтэрв’ю (вусныя гутаркі з жыхарамі горада: студэнтамі, бацькамі, сябрамі і інш.). Сабраны матэрыялы дапаўняюцца шляхам звароту да інтэрнэту.

Рэкамендацыі па ўкараненні: вынікі навуковай работы могуць быць выкарыстаны пры далейшай распрацоўцы пытанняў, звязаных з вывучэннем гарадскіх мікратапонімаў, як афіцыйных, так і неафіцыйных. Матэрыялы даследавання знойдуць сваё прымяненне пры чытанні курсаў сучаснай

беларускай літаратурнай мовы (“Лексікалогія”, “Анамастыка”), культуры маўлення, лінгвакультуралогіі, на занятках па вывучэнні мовы беларускага народа і яго культурных традыцый замежнымі студэнтамі, а таксама будуць карысныя на ўроках і факультатывах па беларускай мове ва ўстановах агульнай сярэдняй адукацыі Рэспублікі Беларусь. “Беларуска-рускі візуальны слоўнік неафіцыйных мікратапонімаў г. Мінска” стане першым лексікаграфічным даведнікам такога тыпу.